

חלפו הנישואין עם הצבע

זוכרים את הסיפור בשבוע שעבר על הרפתקאותיה הצבעוניות של סוזן לרמר היפהפיה, ששדיה הצבעוניים יר-

צבעים החרוצים? (המלכה היא ערומה, העולם הזה 1791). השבוע התגלה כי למען

סוזן לרמר וארוסה

פיעו במודעת פירסומת צבעונית, וכיצד סבלה המיסכנה במשך כמעט יממה רצף פה, ערומה ורעבה, מתחת ידיהם של ה-

הקריירה המיוונית, היו רק היתחלה. סבל גדול הרבה יותר מזה נפל בחלקה, ברגע שכתבה ראתה אור, ראו אותה גם הוריו של ארוסה של סוזן — שלא היה אחר מאשר הספר החתיך והרציני, ש' הכני את תיסרוק' תה לקראת התצ' לומים.

באמצעי שינוע נאותים. נאותים עד כדי כך, שהארוס נסוג מהמערכה, השאר את הבלונדית הקטנה בודה בעולם האכזר.

הנער שבחבורה

הגבוהה

מי שישב השבוע ליד שולחנו של **בוני מזור** — אחיה של מלכת המים **יהודית מזור** — שבא לחגוג את הסילבסטר ב' ארץ, יכול היה לשמוע אותו מספר על הפי ועל טדי, על ג'ון ועל זאזא. ולמי שלא ידע בדיקו על מה הוא מדבר, והתי עניין, היה בועז מוכן לענות ברצון: **הפוי** היא אשתו של **נלסון רוקפלר**, **טדי** הרי הוא **טדי קנרי**, **ג'ון** היא **ג'ון קנרי**, ו**זאזא** היא כמובן **זאזא גאבור**. כולו, מסתבר, לקוחות וידידות טובות שלו.

בועז יפה התואר עזב את הארץ לפני חמש שנים, הגיע לניו יורק, והתחיל נכנס לעניינים. כיום, הוא עמוק בתוכם: הוא איש יחסי-הציבור של **אוסקר דה לה רנטה**, מתכנן אופנת-העלית המפורסם של ניו יורק.

ואיך הגיע בועז לעמדה זו? נכון אמנם שהוא עדיין הגבר המקסים ביותר שייצאה ישראל לשווקי העולם — אבל?

„אבל“ מסביר בועז, „זה לא מספיק. גם בניו יורק אני נחשב ליפה, אבל לא חסרים כמותי. אלא שרק נערות-זוהר צריכות לעבור דרך חדרי-המיטות כדי להגיע למשנה. גבר צריך למצוא לעצמו אשה עשירה.“

„אני — לא עשיתי לא את זה ולא את

בוני מזור

זה. למרות שהתחילו איתי, מרגע שבאת לשט, גם גברים וגם נשים. לי, עזרה בהתחלה אחותי, שמעורה ש בחברה הגבוהה. אחרי ההתחלה, המשכת בכוחות עצמי, והגעתי למה שהגעת. יופי, ומה בדבר קצת רכילות ו

„לזאזא גאבור יש פנים מקסימות, אבל מי שראה אותה מתפשטת בחדר-ההלבשר למידת בגדים, לא מתפעל ממנה.“ ומה עוד חדש?

המברגים. המברגים, מסתבר, הם השיגו עון האחרון של ניו יורק. את שונדת צמיר, חב, עשוי פרקים פרקים מוברגים זה לזה, כשלא צווארך מברג מתאים — גם הוא מזהב כמובן. כמובן.

גירושי הבמאי והכוכבת

בהולנד, בפני שופט באמסטרדם לפגישת פיוס אחרונה, צעד פורמאלי הנדרש לפי החוק ההולנדי, לפני שיתן השופט את אישורו לגט.

את חג המולד וסילבסטר כבר בילה עינבר כחצי גרוש עליו באיים הכנריים אך ראלף בן ה-33, שהוא יליד אמסטרדם ובוגר בצלאל בירושלים, לא רק מבלה שם אלא גם עובד. לאחרונה הוא חתם חוזה לתשעה חודשים עם חברת הטליוויזיה ההולנדית טרוס, והתחייב לביים תוכניות-בידור גדולות בצבע. התוכנית הראשונה בסידרה, שהוקדשה לזמר הפופ הפופולארי ביותר בגרמניה המערבית — ארדו יורגנס — זכתה להדים חיוביים בי ציבור. ארבעה עיתונים מן הנפוצים ביותר

גירושין היא כנראה מחלה מדבקת. כמו שפעת אסיאתית. כשזה מתחיל, אין לזה סוף. כמו למשל אצל **ראלף עינבר**, במאי הטלוויזיה הישראלי שקנה את עולמו בי הולנד, ובא לעזור קצת גם במולדת הישנה.

הרומן בין ראלף לטלוויזיה הישראלית נמשך תקופה קצרה, ונסתיים בגירושין, שאחריהם ארו ראלף את הפקלאות, את אשתו **סוניה**, וחזר להולנד.

עכשיו, מתברר, הוא עומד להתגרש גם מסוניה. יכול לטעון שאפשר היה לגלות רמו לכך כבר לפני חצי שנה, כשי הוא ניהל, ערב עובו את הארץ, רומן עם רקדנית צעירה בשם **פאולה** (העולם הזה 1766).

לפני חג המולד התייצבו ראלף וסוניה, שחזרה להיות כוכבת טלוויזיה מפורסמת

ולמיועד שלה וילה בסביון, וכשאבא קאן קונה וילה, אז זאת וילה. המיועד עצמו הסתובב בין הקרואים שמח וטוב-לב, דואג לכל מחסורם כמארח מנוסה, כשמתוך כיס מכסו מבצצים זוג כרטיסי טיסה לסיבוב מסביב לעולם — מתנתו הצנועה של האבא.

אולם לא זה מה שגרם כליכך לשמחתו של גיל. כרטיסים כאלה אפשר להשיג כל יום. יותר משמחת היתה העובדה כי סוף-סוף מצא מקום לשים את טבעת האירוסין היקרה, אותה ענד על אצבעה הענור גה של קארול.

כי את הטבעת הזו כבר עמד גיל להצמיד לאצבעה הענוגה לא פחות של ארוסו הקודמת, **רוני קפלן**, — גם היא כמובן בתו של מליונר (מתכות אווירונים) — כאשר אירע מה שאירע, והטבעת והאצבע לא נפגשו. עכשיו, הם נפגשו.

הטבעת הגיעה

אל האצבע הנכונה

יכולתם לראות שם, במסיבה במסעדה התל-אביבית המפוארת, קזה דל-סול, ביום רביעי האחרון, את כל מי שכדאי בכלל לראות בארץ הזאת: **מלומי הור**, דרך הטייס שלו **אחיקר אייר**, שחזר מהי שבי המצרי, דרך **אריק שרון**, דרך מאתיים שמות מפוצצים נוספים, ועד **יפה ירקוני**.

על השולחנות יכולתם לראות סנסציות לא פחות מרעישות: יתנגולי-הודו בגור דל סינמסקופ, דרך יוניס אפווית, צליוית, מבושלות ומטונגות, ועד עוגות-יקרם וקציפת בגובה של מגרדי-שחקים.

הסיבה לכל השמחה היו אירוסיהם של **גיל שניא**, בנו של בעל המסעדה, לי **קארול קאן**, בתו של **מוריס קאן**, המולטימיליונר היהודי-צרפתי הידוע בפעם לותו הנמרצת למען פצועי צה"ל, שערימה שלמה מהם הוא סוחב כל שנה לנופש בצרפת. נדיבות לא פחותה הוא יגלה כמובן לבתו מושי-נפשו, עומד לרכוש לה

עושים גלים אצל אדווה

איך חגגו את הסילבסטר השנה בבתי פרטיים, קשה לי לדעת. לא הייתי בהם. אבל אם זה היה זומה לחגיגות במקומות-הבידור הציבוריים, אז זה היה ככה ככה. אבל על מקום אחד, לפחות, ששם הככה-ככה היה קצת שונה, אני יכולה כן לדווח לכם. אני מתכוונת למסיבה בדירתה של **נעמי אדווה**.

שם, אפשר היה לראות שימחה אמיתית — שהגיעה לשיאה כאשר שני אישי ציבור נודעים התחרו זה בזה בשליפות. לא, לא של אקדחים.

המסיבה התחילה דווקא בסוגים נמוכים. התעשיין הידוע **רוברט ליברמן**, שהגיע מצויד בבקבוק ויסקי משובח, סב סביב הציירת היפהפיה **אריה קמחי**, הזמין אותה בנועם לקפיצה לפרים. **עודד קוטלר** ואשתו **ליאורה** הגיעו במיוחד מחיפה, הביאו איתם את **הלית קממור**, בחודש השביעי ובלי הבעל, שבילה את החג בחו"ל. יבואו היינות החיפיים **פיצ'לה** הביא איתו קצת משקאות — 1,500 ל"ל, ליתר דיוק — ועידו **בוגריון** הפייע עם צרפתייה שרמאנטית מהקורפוס הדיפלומטי, שהתאמצה בעקשנות ראויה לשבח להסביר לנוכחים את שמה — לא פחות ולא יותר מאשר **דומיניק אקמלניר**.

והיה גם **אריה גסט**, מנהל חברת-לים, שהיא חברת-בת של **שוהם**, והצייר **אורי ליפשיץ**, לבוש ברט אדום לוהט, ו**ולרו טופז**, שהגיע בלי הרעיה.

זאת היתה ההתחלה. שקטה וסולידית. ורק מאוחר יותר, כשאנשי השם נטשו את המערכה, ונשמר רק געגוע קטן, עלתה הרמה. ההתרוממות התחילה כאשר צרפתייה קטנה בשם נינט פתחה במופע סטריפטז' סוער, שלא היה מבייש אף מקצועניות ותיקות. השפעת המופע על לחץ-הדם של הנוכחים היתה מיידית. **איש-עסקים** תל-אביבי מפורסם נעמד, פתח את חזנותו, ולאחר איומים מיספר, עשה בדיקו מה שאיש לא האמין שיעשה. **איש-ירדני** נודע התקנא בו, מיהר ללכת בעקבותיו תוך שהוא מדקלם את בודלר.

ראלף וסוניה עינבר

באמסטרדם הקדישו, בעיקבות המישדר, כתבות-ענק לעינבר, לדעותיו על הטליוויזיה ועל ישראל, תיארו אותו כבמאי הידוע והנודע, שחזר למכותה, ולצור מחצבתו.

לעומת זאת, כותב עינבר לירידים בי ארץ, כי בין הקלטה להקלטה הוא קופץ לשאוף אווירה בפרים, אולם אהבתו הי אמיתית נתונה לישראל. הוא פשוט מתגעגע, ומקווה, בתום תשעת חודשי ההריון הטלוויזיוני בתחנה ההולנדית, לחזור ארצה. על הגירושין מסוניה, לעומת זאת, אין הוא מלהב להרחיב את הדיבור.

יוסי ושושנה

ידין - סוף

לפני שבוע, קיבל **יוסי ירין** את הגט לו ייחל מאשתו, **שושנה**, שקיבלה בתמורה את הווילה המשפחתית במיכמורת. הדין ירדו האוסטרית של יוסי ואשתו הבאה, מקשקשת כבר עברית בחופשויות גמורה, ועומדת על סף הגירוש. בשבוע הבא נוסע יוסי לוינונה, להופיע בכנר על הגג. לצידו שם תופיע, כגולדה אשתו, **ליא דוליצקיה**. והדבר האחרון שיוסי עשה בארץ, לפני נסיעתו, היה לחתום על חוזה להקמת בית חדש, גם הוא על שפת הים, לו ולאשתו החדשה.